1: Introduction

- จำเป็นต้องมีการ #include <> ในตอนต้น เพื่อให้ใช้คำสั่งต่างๆ ได้ โดยใน <> เองก็มี หลากหลายให้เลือกใช้ แต่ที่จำเป็นต้องมีเสมอคือ #include<stdio.h>
- ต้องมีการนิยามฟังก์ชั่นชื่อ main ตามด้วย () และโค้ดที่จะทำการเขียนจะอยู่ในฟังก์ชั่นนี้ โดยมี { และ } และประกาศว่าฟังก์ชั่นนี้เป็น int ซึ่งจะได้ int main() {}
- ที่สำคัญคือทุกคำสั่งต้องมี; อยู่เสมอ

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("hello, world!");
    puts("hello,");
    puts("world!");
    printf("hello, world again!");
}
```

- ประเภทดาต้าไทป์จะมีที่เรียนในคาบแรกคือ int (ตัวเลขจำนวนเต็ม) และ float (ตัวเลข จำนวนจริงหรือมีทศนิยมได้นั่นเอง)
- การคำนวณ เมื่อนำ float ไปทำการคำนวณกับ int ผลลัพธ์ที่ได้จะมีค่าเป็นค่า float
- #define PI 22.0/7 คือการกำหนดให้ค่า PI คือ 22.0/7 จนกระทั่งโปรแกรมหยุดการ ทำงาน
- เมื่อใช้คำสั่ง printf แล้วต้องการให้แทนที่ด้วยตัวแปรจะใช้ % ตามด้วยอักษรที่กำหนด แยกกันไปในแต่ละดาต้าไทป์ โดย int = %d และ float = %f

```
#include <stdio.h>
int main()
{
   int fif = amount / 50;
   int twt = (amount - (fif*50))/20;
   int five = (amount - (fif*50) - (twt*20))/5;
   int one = (amount - (fif*50) - (twt*20)) - (five*5);
   printf("1: %d\n5: %d\n20: %d\n50: %d", one, five, twt, fif);

return 0;
}
```

2: Types, Operators, and Expressions

- ทุกครั้งที่สร้างตัวแปร ต้องประกาศตัวแปรทุกครั้ง
- โดยจะมีด้าต้าไทป์ดังตารางด้านล่างที่สามารถใช้ในการประกาศตัวแปรได้

Туре	Size (bytes)	Format Specifier
int	at least 2, usually 4	<pre>%d), (%i)</pre>
char	1	% C
float	4	(%f)
double	8	(%lf)
short int	2 usually	%hd
unsigned int	at least 2, usually 4	%u
[long int]	at least 4, usually 8	[%ld], [%li]
long long int	at least 8	[%11d], [%11i]
unsigned long int	at least 4	(%lu)
[unsigned long long int]	at least 8	(%llu)
signed char	1	% C
unsigned char	1	% C
long double	at least 10, usually 12 or 16	%Lf